

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ไทย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน พม่า ลาว กัมพูชา และเวียดนาม มีประชากรรวมกันกว่า 583 ล้านคน (ค.ศ. 2008) หรือมีสัดส่วน 9% ของประชากรโลก มีจีดีพีรวมกัน 1,275 พันล้านเหรียญ หรือ 2% ของจีดีพีโลก มีพื้นที่รวมกัน 4,464,322 ตารางกิโลเมตร และมีความหนาแน่นด้านประชากร 129 คน/ตารางกิโลเมตร (สุภัฒ สงวนดีกุล, 2554) การก่อตั้งกลุ่มประเทศอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคง ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี อาเซียนจึงนับเป็นกลุ่มประเทศที่สามารถพัฒนาไปด้วยกันได้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนจึงนับเป็นการรวมพลังเพื่อเข้าสู่การแข่งขันในระดับโลก

“ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (ASEAN Economic Community: AEC) เริ่มก่อตั้งโดยปฏิญญากรุงเทพฯ โดยมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ด้าน คือ การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

การนำอาเซียนไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single market and production base) หมายถึงการทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน 5 สาขา ประกอบด้วยสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน กล่าวคือ การเคลื่อนย้ายสินค้าจะต้องไม่มีอุปสรรคใดๆ การค้าภาคบริการจะต้องให้บริการอย่างเสรี การลงทุนสามารถทำได้อย่างเสรี โดยนักลงทุนของอาเซียนสามารถที่จะเลือกที่ตั้งโรงงานที่ใดก็ได้ แรงงานฝีมือก็สามารถเคลื่อนย้ายไปมาได้อย่างเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนก็มีความเสรีมากขึ้น จะเห็นได้ว่าการเปิดเสรีดังกล่าวจะมีทั้งผู้ที่ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ไม่น้อยต่างกันตามศักยภาพของผู้ประกอบการแต่ละประเทศ

จุดมุ่งหมายอีกประการหนึ่งของการรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็เพื่อจะทำให้อาเซียนมีความสามารถทางการแข่งขัน ทำให้ทุกประเทศมีการพัฒนาขึ้นมาให้อยู่ในระดับเดียวกัน ส่วนจุดมุ่งหมายสุดท้ายคือ อาเซียนจะต้องบูรณาการเข้าสู่การค้าโลก เพื่อเป็นการสร้างอำนาจต่อรองของกลุ่มประเทศอาเซียนให้มากขึ้น

การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ AFTA (ASEAN Free Trade Area) ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 2535 โดยมีการทยอยลดอัตราภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และในปี 2553 นี้ ประเทศอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และบรูไน จะต้องลดอัตราภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือ 0% ในรายการ Inclusive list ขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่อีก 4 ประเทศ คือ กัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พม่า และ เวียดนาม ต้องทยอยลดอัตราภาษีศุลกากรจนเหลือ 0% ภายในปี 2558

(ฝ่ายวิจัยธุรกิจ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า 2553) ในแง่โอกาสที่จะเกิดจากการที่ภาษีเป็นศูนย์ ผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบจากอาเซียนจะมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง แต่หากพิจารณาตามผลกระทบแล้ว จะพบว่าผู้ประกอบการไทยก็จะมีคู่แข่งมากขึ้นเช่นกัน

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) เป็นข้อตกลงพหุภาคีว่าด้วยการค้าบริการระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักการและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศสำหรับประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ได้ถือปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ภายใต้ GATS อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยรูปแบบการค้าบริการตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการขององค์การการค้าโลกมี 4 รูปแบบ (Mode of Supply) ดังนี้ (อภิญา เลื่อนฉวี, 2552: 306-307)

- รูปแบบที่ 1: การบริการข้ามพรมแดน (Cross-border Supply) หรือเรียกว่า Mode 1 เป็นการให้บริการจากพรมแดนของประเทศสมาชิกผู้ให้บริการไปยังพรมแดนของประเทศผู้รับบริการ โดยผู้ให้บริการยังคงอยู่ในประเทศของตน ไม่ต้องไปลงทุนหรือร่วมลงทุน จัดตั้งธุรกิจให้บริการในประเทศผู้รับบริการ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับการนำเข้าและส่งออกสินค้า แต่เปลี่ยนจากสินค้าเป็นการให้บริการ
- รูปแบบที่ 2: การบริโภคในต่างประเทศ (Consumption Abroad) หรือเรียกว่า Mode 2 เป็นการให้บริการที่เกิดขึ้นในพรมแดนของประเทศผู้ให้บริการ โดยผู้รับบริการเดินทางจากประเทศของตนเองเข้ามาขอรับบริการในประเทศผู้ให้บริการ เช่น การบริการด้านท่องเที่ยว การเดินทางออกไปรับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลในต่างประเทศ หรือ การไปศึกษาในต่างประเทศ เป็นต้น
- รูปแบบที่ 3: การจัดตั้งธุรกิจเพื่อให้บริการ (Commercial Presence) หรือเรียกว่า Mode 3 เป็นการที่ผู้ให้บริการเข้าไปลงทุนจัดตั้งหน่วยธุรกิจของสถานประกอบการวิชาชีพหรือธุรกิจ (Establishment of Business Entity) ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บริการในประเทศผู้รับบริการ การจัดตั้งธุรกิจอาจทำในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดตั้งบริษัท การจัดตั้งสาขา การจัดตั้งสำนักงานตัวแทน เป็นต้น
- รูปแบบที่ 4: การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา (Presence of Natural Person) หรือเรียกว่า Mode 4 เป็นการเข้าไปทำงานประกอบอาชีพในสาขาบริการด้านต่างๆ เป็นการชั่วคราวในประเทศผู้รับบริการ เช่น การเข้ามาทำงานในประเทศไทยของสถาปนิกและวิศวกรชาวต่างชาติ หรือสถาปนิกและวิศวกรชาวไทยเดินทางเข้าไปทำงานในประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น

ในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) แบ่งสาขาบริการออกเป็น 12 ประเภท คือ (1) สาขาบริการด้านธุรกิจ (Business services) (2) สาขาบริการด้านสื่อสารคมนาคม (Communication services) (3) สาขาบริการด้านการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง (Construction and related engineering services) (4) สาขาบริการด้านการจัดจำหน่าย (Distribution services) (5) สาขาบริการด้านการศึกษา (Educational services) (6) สาขาบริการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental services) (7) สาขาบริการด้านการเงิน (Financial services) (8) สาขาบริการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและบริการทางสังคม (Health related and social services) (9) สาขาบริการด้านการท่องเที่ยวและการเดินทางที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(Tourism and travel related services) (10) สาขาบริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและกีฬา (Recreation, cultural and sporting services) (11) สาขาบริการด้านการขนส่ง (Transport services) (12) สาขาบริการด้านอื่นๆ (Other services not included elsewhere)

ภาคธุรกิจบริการนับเป็นภาคธุรกิจที่ได้รับความนิยมจากหลายฝ่าย จากหน่วยงานของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากทุกฝ่ายเล็งเห็นถึงศักยภาพในการเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ที่ควรจะมีการกระจายความหลากหลายของกลุ่มทางที่สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศให้มากขึ้น ภาคธุรกิจบริการจึงกลายเป็นภาคธุรกิจที่มีความสำคัญในเชิงพาณิชย์มากขึ้น นอกจากนี้ภาคธุรกิจบริการยังเป็นแหล่งสร้างงานจำนวนมาก จึงถือว่าเป็นภาคที่สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งทางการเงินและทางสังคมแก่ประเทศ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งใน 12 สาขาของภาคธุรกิจบริการที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้า จะเห็นได้ว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย โดยจะทำให้เกิดการแข่งขันกันมากขึ้นทั้งในรูปขององค์การและบุคคลธรรมดา บริษัทต่างชาติจะเข้ามาตั้งบริษัทรับเหมาก่อสร้างในประเทศไทยมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

จากภาพรวมของการก้าวสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ และควรเตรียมความพร้อมเพื่อวางแผนรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการดำเนินการวิจัยเรื่อง *ความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน* เพื่อเป็นการศึกษาสภาพและปัจจัยองค์การของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในปัจจุบัน โดยเป็นการศึกษาในระดับองค์การของผู้รับเหมาก่อสร้างเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยองค์การที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทย ประเมินความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทย และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ศึกษากฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกิดจากการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ส่งผลกระทบต่อผู้รับเหมาก่อสร้างไทย เพื่อจะได้นำเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมและการจัดการความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพและปัจจัยองค์การของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในปัจจุบัน
- 2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยองค์การที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 เพื่อประเมินความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการรองรับการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.4 เพื่อศึกษากฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีทางการค้าและการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ส่งผลกระทบต่อผู้รับเหมาก่อสร้างไทย

2.5 เพื่อนำเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งมีผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศสมาชิกทั้งด้านการค้าสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานส่งผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบต่ออุตสาหกรรมก่อสร้างไทย การวิจัยเรื่อง ความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จึงได้ดำเนินการศึกษาสภาพขององค์กรผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในปัจจุบัน และศึกษาปัจจัยองค์การ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กร โดยมีปัจจัยหลักภายในองค์กร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านองค์กร ด้านการจัดการ ด้านจิตวิทยา และด้านเทคนิค

ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ประกอบด้วยปัจจัยย่อยด้านนโยบายขององค์กร เครือข่ายความร่วมมือ และกลยุทธ์การตลาด

ปัจจัยด้านองค์กร ประกอบด้วยปัจจัยย่อยด้านรูปแบบขององค์กร กฎ ระเบียบขององค์กร และลักษณะเฉพาะขององค์กร

ปัจจัยด้านการจัดการ ประกอบด้วยปัจจัยย่อยด้านกระบวนการจัดการ การดำเนินการภายในองค์กร และการส่งมอบโครงการ

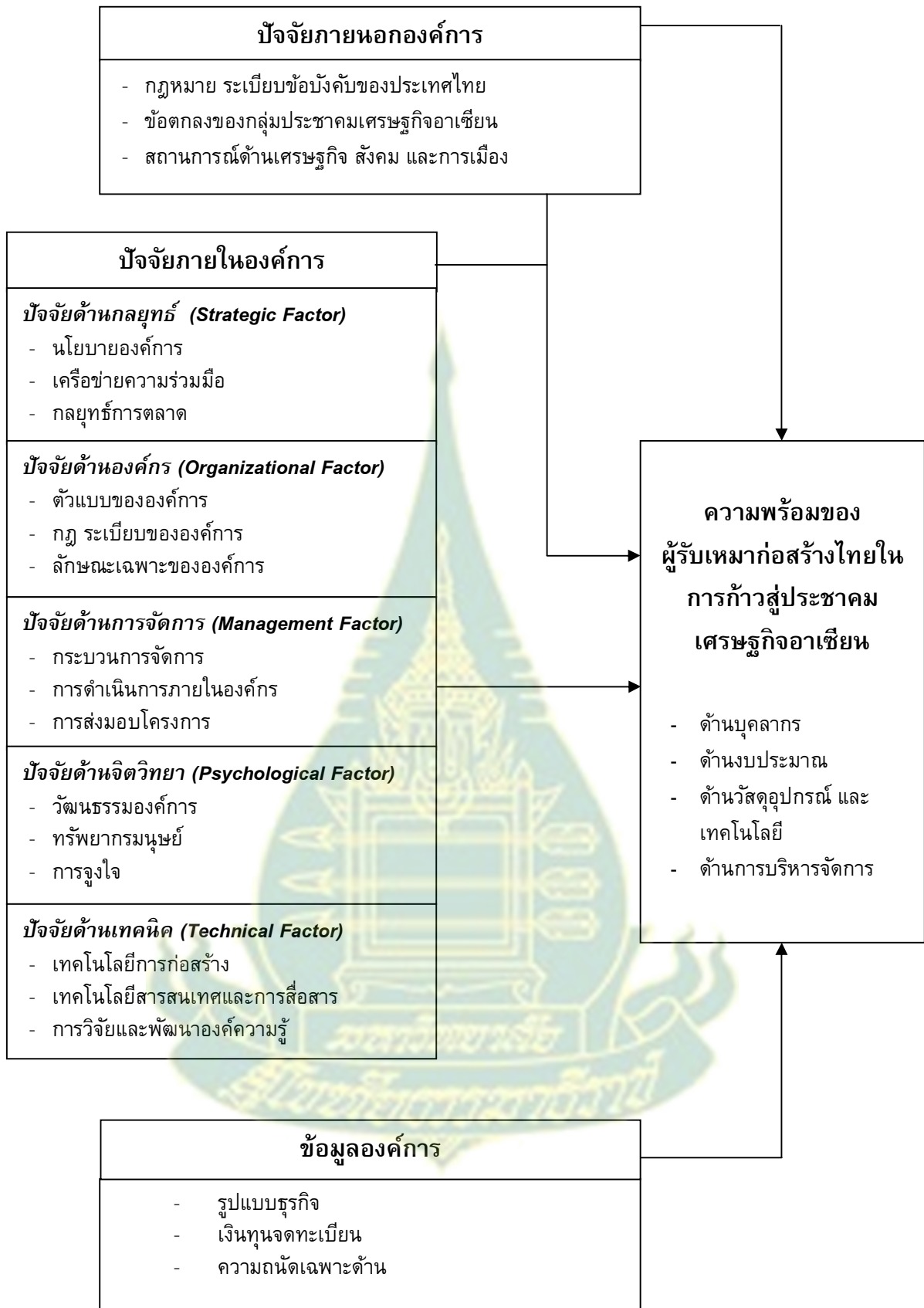
ปัจจัยด้านจิตวิทยา ประกอบด้วยปัจจัยย่อยด้านวัฒนธรรมองค์กร ทรัพยากรมนุษย์ และการจูงใจ

ปัจจัยด้านเทคนิค ประกอบด้วยปัจจัยย่อยด้านเทคโนโลยีการก่อสร้าง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้

นอกจากนี้ยังทำการศึกษาปัจจัยภายนอกองค์กรซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ด้าน ได้แก่ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง กับการเปิดเสรีทางการค้าธุรกิจบริการและการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทย

เมื่อศึกษาปัจจัยภายในองค์กรของผู้รับเหมาก่อสร้างแล้วจึงทำการวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยภายในองค์กรที่มีต่อความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี และด้านการบริหารจัดการ ในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยนี้ได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

- 4.1 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กรมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4.2 ปัจจัยภายในองค์กรด้านกลยุทธ์ ด้านองค์กร ด้านการจัดการ ด้านจิตวิทยา และด้านเทคนิค มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4.3 ปัจจัยภายนอกองค์กร ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศไทย ข้อตกลงของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4.4 ลักษณะเฉพาะขององค์กรผู้รับเหมาก่อสร้างไทยด้านรูปแบบธุรกิจ เงินทุนจดทะเบียน และความถนัดเฉพาะด้าน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4.5 ปัจจัยองค์กรของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยสามารถพยากรณ์ความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้คือ

5.1 *ขอบเขตด้านเนื้อหา* การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยโดยศึกษาสภาพและความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เป็นการศึกษาในระดับองค์กรของผู้รับเหมาก่อสร้าง โดยจะทำการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการศึกษาสภาพและปัจจัยองค์กรของผู้รับเหมาก่อสร้างไทยในปัจจุบัน ความพร้อมของปัจจัยภายในองค์กรของผู้รับเหมาก่อสร้าง การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีทางการค้าธุรกิจบริการและการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างไทย เพื่อประเมินความพร้อมและนำเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมและจัดการความพร้อมของผู้รับเหมาก่อสร้างในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

5.2 *ขอบเขตด้านพื้นที่* ศึกษาจากกลุ่มผู้รับเหมาก่อสร้างไทยใน 7 เขตพื้นที่ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

5.3 *ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง*

ประชากรประกอบด้วยองค์กรผู้รับเหมาก่อสร้างที่มีเจ้าของและผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย ที่จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์และขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยเป็นกลุ่มผู้รับเหมาก่อสร้างที่ระบุความชำนาญในการรับงานมากกว่า 3 ประเภทในกลุ่มงานโครงการประเภทอาคารที่อยู่อาศัย อาคารสูง อาคารโรงงานอุตสาหกรรม งานเขียนและงาน

ชลประทาน งานสะพานและงานทางยกระดับ งานทางและงานถนน และงานระบบต่างๆ ทั้งหมด
จำนวน 149 บริษัท

ทั้งนี้การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้รับเหมา ซึ่งผู้รับเหมา
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมีทั้งผู้รับเหมาทั่วไปและผู้รับเหมาที่ทำธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนอยู่แล้วใน
ปัจจุบัน

5.4 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาทำการศึกษา 12 เดือน ในปีงบประมาณ 2556 คือ ตั้งแต่
เดือนตุลาคม 2555 – กันยายน 2556

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันจึงได้ให้นิยามศัพท์ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ความพร้อม หมายถึง สภาพของนิติบุคคลที่มีวุฒิภาวะ แรงจูงใจ และประสบการณ์เดิมสูง
พอที่จะบริหารจัดการองค์การด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี และด้าน
การบริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้เมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผู้รับเหมาก่อสร้าง หมายถึง องค์กรธุรกิจที่ประกอบการด้านรับเหมาก่อสร้าง ที่มีเจ้าของและผู้
ถือหุ้นเป็นคนไทย จดทะเบียนธุรกิจกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และขึ้นทะเบียนเป็น
สมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยเป็นกลุ่มผู้รับเหมาก่อสร้างที่
ระบุนามชำนาญในการรับงานมากกว่า 3 ประเภทในกลุ่มงานโครงการประเภทอาคารที่อยู่อาศัย
อาคารสูง อาคารโรงงานอุตสาหกรรม งานเขื่อนและงานชลประทาน งานสะพานและงานทางยกระดับ
งานทางและงานถนน และงานระบบต่างๆ

ปัจจัยองค์การของผู้รับเหมาก่อสร้าง หมายถึง เหตุที่ทำให้องค์การผู้รับเหมาก่อสร้างมีการ
ปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านคุณภาพ เวลา และต้นทุน
ประกอบด้วย ปัจจัยภายในองค์การและปัจจัยภายนอกองค์การ โดย **ปัจจัยภายในองค์การ**
ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านองค์กร ด้านการจัดการ ด้านจิตวิทยา และด้าน
เทคนิค ส่วน **ปัจจัยภายนอกองค์การ** ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ด้าน ได้แก่ กฎหมายและระเบียบ
ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีทางการค้า ข้อตกลงของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ
สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม

7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

งานวิจัยนี้มีประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานทางวิชาการ
และองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมก่อสร้าง ดังนี้

7.1 **หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง** ผลผลิตของงานวิจัยที่ได้รับจะเป็นข้อมูล
เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ และ
แผนการดำเนินงานทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้าง
ไทยให้พร้อมที่จะรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าบริการและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

7.2 **หน่วยงานวิชาการ** ในฐานะสาขาวิชา ที่ผลิตบัณฑิตทางด้านการจัดการงานก่อสร้าง
ผลสำเร็จของงานวิจัยจะทำให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อประกอบการพัฒนาหลักสูตร หรือจัด

โครงการบริการทางวิชาการให้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ
รับเหมาก่อสร้างและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นการเตรียมการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้
สอดคล้องกับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

7.3 องค์การวิชาชีพ งานวิจัยนี้จะเป็นการสำรวจความพร้อมของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้าง
เพื่อเป็นข้อมูลให้กับองค์กรวิชาชีพ สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพของผู้ประกอบ
วิชาชีพด้านการรับเหมาก่อสร้างและธุรกิจที่เกี่ยวข้องของไทยให้พร้อมกับการแข่งขันในอุตสาหกรรมการ
ก่อสร้างที่จะเกิดขึ้นเมื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

